

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

AN HUNGARICUS KÖNYVTÁR
hírlap-nyomtatás
Nővadászpó
1895. év. 207. sz.

38

Előfizetési ár:

Egyes évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

WITTINGER ANTAL.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonos-
hoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Olvasóinkhoz.

A „Köszeg és Vidéke“ pályafutásának most kezdődő 15-ik évéből az első számot veszik t. olvasóink.

Nem voltunk s nem vagyunk hívei a reklámhajszásnak.

Ez okból nem is tartunk — többi vidéki s fővárosi lapársaink példájára — előfizetési-felhívási-orációkat. Mi megmaradunk régi elvünk mellett most is, midőn bizalommal kérjük t. olvasóinkat a további jóakaratu pártolásra.

Olvasóközönségünk eddigi működésünket eléggé képes mérlegelni. Tudja, hogy mindig az ő szolgálatában álltunk, mindig az igazat, a szépet, és a nemest akartuk, mindenha a közjó tántorithatlan hívei valánk.

Ilyenek s ezek akarunk leuni ezután is, mostani 1895-ik s a „Köszeg és Vidékének“ 15-ik évében.

Lapunk ebben az új évben új irodalmi erővel megizmosodva fogja magasztos misszióját teljesíteni, mely misszió városunk és vidéke érdekeinek a közjó előmozdításában, az igazság keresésében, a rossz kiselejtezésében koncentrálódik.

Ezeket akartuk az új év kezdetén elmondani.

Bizalommal — mint mindig — kérjük mind azokat, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt mielőbb megújítani sziveskedjenek s azokat, kik program-munkkal egyetértenek, de még nem állottak be lapunk pártolóiul, hogy előfizetőink sorát szaporítani kegyeskedjenek.

Mit hozzon az új esztendő.

Az emberek friss reményekkel fogadják az új-esztendőt, mivel minden fény ennek a homlokáról sugárzik ki. Az új-év az a titokzatos, alig sejthető, mindig kedvesnek képzelt valami, a mire várunk, mert — így okoskodunk — a mi nem volt, még mindig bekövetkezhetik. Értjük alatta a legjobbat, a legszébbet, amiről csak álmodni lehet.

Köszeg városa a multban sokat nélkülözött, a minek helyreépítését a jövőtől várja. Majdnem kétségbeejtő az, a mit az ipar terén veszített. Minden ágában az iparnak hanyatlás, vagy legalább is pangás mutatkozik s csak ilyeneket tüntethettek fel az illető körök most, mikor a millennium alkalmával kiadandó monumentális munka egybeállításához szükséges adatokat be kellett vallani. Hogy milyen keretben és színben öleli majd fel az ország közgazdaságáról szóló munka speciális viszonyainkat s mi célja megjelenésének, — nem tudjuk; hanem hogy ránk hivatás vár, az bizonyos. Nekünk tennünk kell valamit, iparkodnunk arra, hogy az iparososztály, mely becsületes munkával kereste meg eddig kenyerét s gyarapította a közbagyont, el ne pusztuljon. Jaj volna Köszegnek, ha középosztály, amely nemcsak anyagi függetlenséget, hanem önállóságot is szerzett s épen azért a szabadság-szeretetnek alapját is vettette meg, elveszitené existenciáját. Ezt nem volna képes pótolni az itt netalán tán megindulandó nagyipari vállalat

sem, nem semmiféle sör- vagy szövőgyár, mert kisipar nélkül nálunk nincs élet, nincs virágzás. Első sorban tehát gondozzuk kis-iparunkat, de a mellett ne ejtsük el a nagyipart sem. Ha az előbbi föllendül s az utóbbi alapot nyer, a jövő annál kecsegtetőbb, biztosabb.

Minden törekvése a városnak most oda-irányul, hogy sör- és szövőgyárat szerezzen. Mondják, hogy némi áldozatok árán meg is lesz mind a kettő s az új esztendő ezekkel elégténé ki vágyainkat. Nagyon örvendetes valami ez s meg is elégethetnénk a szép adománynyal, ha benne az általános jólét kizárólagos biztosítékát is látnók. Nem látjuk.

Törekednünk kell, törekedniök különösen a társadalom intéző férfainak, hogy okos előrelátással minden oly közügy, mely a kisiparral van összefüggésben, a kisipar érdekében legyen elintézhető.

Az új-esztendő hozzon Köszegnek sörfőzőgyárat, szövőgyárat, hogy nagy-iparról is beszélhettünk s élvezhessük áldásait, de hozzon az új-esztendő a város férfainak sok jó eszmét, helyes belpolitikát is, hogy főleg legvitálisabb érdekeink legyenek mogóvhatók, előmozdithatók. Mindenek fölött s mindenek kedvéért pedig hozzon az új esztendő babérokra törekvő új városatyákat, derék, munkálkodni szerető tisztviselőket, hogy mindennemű ügyeink diadalra juthassanak.

TÁRCZA.

„Kérem. alássan.“

Szabókné benyújtja a számlát
„Kérem alássan itt van!
Pompásan áll ez a Gérokk
És nem készült Párisban.“
S jó az asszony: — Ugyan, kérlek
No én is hát hadd lássam . . .
S mi sügyn mondjuk szabóknak:
— Nincs pénz — kérem alássan!

Szarvas urnak feleségét
Csókolja fess gavallér:
Mikor betoppan Szarvas és
Szorulni kezd a gallér.
— Ez már sok — kérem alássan!
A férj dühösen ordít.
— Csak játék — kérem alássan,
Csak jux, csak tréfa volt itt.

A szép Matildnak kis kezét
Géza megfogja lassan:
— Csókolhatom tán kis ujját,
Ugye kérem alássan.
S a szép Matild nem vonja el
Kézét — pedig ő gyásában . . .
Csak ennyit mond (s el nem pirul):
— No . . . de . . . kérem alássan.

S midőn a bodros fejkötés
Néni minket pólyás már:

— Itt van hát — kérem alássan —
Igy szól — az új honpolgár.
S ha sirásókn befűdelt már,
Igy szól — bár nem kérdezték —
Készen van — kérem alássan
A sir — fizetni tessék!

—thy.

A köszegi polgárok könyvéből.

(Folytatás.)

1694. évben.

November 27-én: Christian Gottlieb, Konstantinápolon túl Natana: nevű helységből, török fiú. Erre nézve következő te jogyzások találhatók:

Feljött a török pogány eszárnak hadival in anno 1686-ban és Esztergomnál ezen hadsereg Lutharinziai herceg által legyőzve, azon ütközetben ezen Gottlieb, (a szerk. még muszlimin) elfogott és rabságba esett. Azután a szent. lelek sugallásából a szent keresztet felveve, a világ végéig tartandó igaz róm. kath. hitre állott. Különben kasmarin eszár volt.

1695. évben.

Paraitz János, ide való fiú; Svalac János, ide való fiú; Schönberg Tobias szücslegény Pausából, Filz nevű helységből; Hitterigh János, dörrei fiú; Szita György, osztrák fiú; Kapfer Pál sörözőgyártó-legendy, Ugoz gróf Erdődy Sándor vörösvári dominiumához tartozó Oberdorf helységből; Luttkien Peter táncosnáló, Pomerianak Stagar nevű városából; Szentgyörgyvölgyi György szabi, ide való fiú; Kainar György ide való fiú; Fainiger György, osztrák, ide való fiú; Pisanics György, ide való fiú, eszmaria fiú; Dutz Lőrincz, ide való fiú, varga; Frailler György, osztrák legény

Sopron városából; Fiek Mátyás, osztrák legény Batthány Dominiumából Rohr nevű faluból; Reiterits Adám, miskolci fiú, szabó; Sairl Kristóf, pinkafeldi fiú, szücs; Seidrich János, ide való fiú; Gangl György bnischaobi fiú; Sehek Pál mészáros, szalonaki fiú; Hala Mihály ide való fiú;

1696. évben.

Ernat János és Sámuel, ide való fiuk; Loránt János szabó, szaplaki fiú; Kives Gábor; Szollerer Bontalan materialista Szentöldi városból; Boszusits Adám gombkötő, ide való borbély fiú; Horpy Daniel ide való fiú; Gilligh Frigyes Samarjaból; Gazdagh György, ide való fiú; Hericz Mihály, ide való fiú;

1697. évben.

Paulinecz Gergely varga, ormosdi fiú; Jansó János eszmaria, ide való fiú; Unger János osztrák, ide való fiú; Holter Mihály osztrák legény, Rohonczi; Prusnyák Minály jákfalui fiú, eszmaria; Porth Nándor ide való fiú; Paklik Ferencz és styriából; Tordaj István pápista, magyar iskola mester; Thama Pál osztrák pappendörfi fiú, producerján Szegedi Pal vicispán ura szabadságlevelet; Fugh György, ide való fiú; Lósi János Lós helységből; Altman János szentgyörgyi fiú; Szailer János Karoly, osztrák, Biannanból — Csahoraszágban — produktálta saját nemeslevelét; Tiet János, ide való fiú; Karner Mihály Roh nevű helységből; Somot András, ide való; Horváth János velenzi fiú; Pfaffl Jacob ide való fiú.

1698. évben.

Ludvigh Kristóf; Marozel Samuel, ide való fiú; Steinberg György Hont. Langenbraszagból; Kuroz Kristóf, ide való; Sehel János János Mátyás; Tack Mihály, ide való fiú; Darvarich Tomis ide való fiú; Czeko Ferencz, ide való fiú; Woffel Mátyás ide való fiú. (Folytatás következik.)

